

פרט ט

תשובה לשאלה דקדומה

משום שפמלק שהוא ס'ת יודע מה ר' גדל איכותו של שמירזת יסוד
שגורם לכל הדברים טובים האלה , לקיום חר' י' , ולהשגות התורה , ולגדל כרו
בשח' , ולפרנס ביתו בכבוד , להיחזק לו הנגה : כל אשר ויסור'ים , ומקרב הגאולה
וטמ'ם

ומחנת לו אחרית טוב בעת פטירתו, משיה הניח מלהסית מכל שסיס לית, ושם כל מגמתו להתאמן לטרוח להחסיאם בפנס יסוד -- ונכלל הסתות עמלק שהוא קליפות לרי המפתה לגאווה ולפנס ברית הוא, שטורח ומסית לנשים שיהי כנחית נבכו בנות ציון שחלכנה נטויה גרון ומסקרות פירס, ולקשט בתכשיטים ובמלבושים כאחת הפרנלות והשרות, הגש שהם בנדי שחן וגאווה ולא מדרכי הלרעות, וגורמין להבעיר היל"ר בלב רוחיהם °) ועיי"כ הולכין משט משט מדת יאהדות מדרכי הלרעות ומשנים מדרכי אמהות הכשרות להתקשט אף בפאה נכריות, הגם שהיתר דבר זה רפוי מאד עיין (תשובה מאהבה היא סימן מ"ח) שפליגי מה גדולי הסופקים, ורבינו הגדול בדור האחרון הזה לבל זרעו. וזיל וגם בפאה נכריות חגי חוסרם באיסור גמור [והא דלא אסר כן לבל העולם, משום כשם שמלואה לומר, וגם משום שידע שמי שהוא ירא ד' ונדבה לבכו שאשמו וננותיו יסיו מנשים באהל תבורך וילכו בדרכי האמהות, ודאי יאמר גם חגי אהבה כורעו של אותו לדיק **)] ואח"כ עבירה נוררת עבירה והאסיפו לטרע ליקר יותר

°) וגם לטורר קנאה ושנאה מן אה"ע עלינו חיי, וזיל [תשובה מאהבה היא סוף סימן מ"ח] וכל הגירושין עד היום הזה מלרפת, ספרד, שפי"א, ופורטיגאל, וכדומה. מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר, כולם היו מסאת הקנאה שלא כיכר בחולות וברחובות בין איש יורא לאחר השרים היושבים ראשונה במלכות.

וזיל (הגאון רבי יעקב עמדען ז"ל בסדר שלו בשער הדלק חלון המזרי) וגדול חשקם להתערב בנוים להתאג בקישימי מלבושיהם בדיוק גדול כל "מ ו ד ע ח ד ש ה" מחמירין על עלמין ומדקדקין בהם יותר מהעמים ההם המחמדין אותו, ולעולם תראה אפילו משרתת יהודית לובשת מיד מלבוש "מ ו ד ע ח ד ש" בהתחלתו כערס נתפשט בין המון עם הארץ, וכל צדי לבשויהם חדשים עם ישנים אינם מהסיקין להשניע תאותם ומחדתם, לראות כם להכס אליהן עיני כל רואיהן.

°°) עיין (חובת הלבבית) שכל ירא ד' ראוי לו ליקח ראייה מעוברי עבירה ועושי רשע. כמה הם זריזים ומנהרים לעשות עבירה למלאות תאותם בכל "דקדוקיה ופרטיה ולא יבושו, ואם המה עושים כן עבור תאות בהמיות והגאה גשמיות שהוא כמו רגע, מה מחויבים לעשות יראי ד' עבור תאות רוחניות והגאה עולמית להיות בורח מן עבירה, ולקיים מצוה די בוריות וכשמחה בכל דקדוקיה ולא יבוש מלפני השאננים -- אי"כ "נ ש י ס שאינות, כנות צו ס ח ו ת" שמטן קולי והאזינה אמרתי, הרי אים נחחדש "מ ו ד ע" חדשה בעיני הבגדים שהיא מאכזרייהו דפרילות וענות. עיד כל המת מקנאה בחגרתה וממורת חרצה לומר אפשה כן גם אני, מפתה הגו דפתחם לכך, מאתר שראתה עינו של אותו לדיק ואכיר הרומים כמה מהפגם מסתפף לנשים כאלה שלונשים בפאה נכריות עד שמאבהת

יחר בפריאות, ללבוש פרוק הנקרא במדינה זו שייטל זכינו לכסות כל בראש בפאה נכריות, וזה חסור מדינה, וכל הפוסקים מודים בזה*) משום שגראות

האב על בנותיו לזה והזהיר אותן וגם ברכם, וז"ל הזהב, וגם בפאה נכריות ארי חוסרם באיסור גמור, ודי ימליכם חן וחסד ותגדלו בניכם ולא ללחכם על החורה ועל עבודה - איכ כמה מהראוי והנכון הוא שכל אחת ואחת תהי' בבחינות ותקנה רחל באחותה לומר לעשה כן גם אני והזכה לברכתו של אותו לדיק וקדוש עליון.

ע"ן (כחובות דף ס"ו ע"ב) תוספת ד"ה שפסקו, דמפרש שלא היתה לריכה יותר, וקשה מאד מדוע התרעמה על החכמים ואמרה כך תפסקו לבנותיכם, וג"כ מאי הוא כוונת מסדר הש"ס דאסמין לה מעשה דרינה אחת - ולענין לישב ולפרש דחכמים עשו כדין שפסקו לה מה שריכה, והיא חפ"ה שפיר נתרעמה עליהם לשיערה - דהגה ידוע דשיקר קישוט שמרים וכשמים שריכה האשה כל זמן שהיא פנויה היא על שערות ראשה. ומינה כשהיא נשואה דפרועות ראש איסור תורה הוא, וכזוהר החמיר מאד שלא יראה שום שער ראשה אפילו בביתה, ורק היה דרכן שיהי' להם פאה נכריות על הלדעים אותן נשים שלא היה רולים להיות מהלנועות מנשים באהיל תבורך, משום מעיקר הדין פאה נכריות מותר, אם כן חכמים פסקו לה כ"כ בשמים הנלדעים לבנות ישראל הכשירות שדרכן לכסות ראשן לגמרי, מלבד הלדעים, אבל היא שהיתה צת עשיר גדול, וכסף זהב כי ירבה ורם לכרך, היתה מגלה שער ראשה, מש"ה אסמין לה אותו מפשה שהלכה בפריאות בשער ראשה מגולה, ורק אז כשאמרה לרי יחק פרוסי נכנס לבנה הערל ונתעטפה בשער ראשה [ע"ן כרם שלמה על אה"פ בסופו חשונה ל"א], מש"ה באמת היתה לריכה יותר בשמים להקשט, מש"ה אמרה היא לחכמים ברחותא, ולא בדרך קללה, כך תפסקו לבנותיכם שהן לנועות בנתן דמוריין והולכת בכסוי ראש, דמריל לפרש שהיתה כוונתה לקללה אם יש לנו פירוש מורווח שלא על דרך קללה. מש"ה ענו ואמרו אמן, הכוונה שיהי' להם כ"כ עושר שיהי' יכולם בידם ליתן לבנותיהם כ"כ מזוניה, משא"כ לפיל דליכא פירוש אחר למה שאמרה כך תפסקו לבנותיכם אם לא בדרך קללה, מש"ה לא אמרו אמן, משום שהיתה שומרים יבם, והיה מיושב בזה אפשר קושיות חוספת לפרש"י - מעתה יש להביא ראיה מכאן לשיטת (אלי רבה) - ע"ן חשונה מאכבה (ח"א סוף סימן מ"ח), וגם בפאה נכריות אסורה לילך פרופה ראש לגמרי הנקרא פרוק, דאליכ אחתי קשה מיט היה לה כפס על חכמים, הלא הם פסקו לה כ"כ בשמים הנלדעים לכל שער ראשה כשתכסה בפרוק, מעתה אם היא אינו רולה להיות מנשים הכשירות, הלא תוכל להקשט באותן בשמים שער ראשה ממש, ע"כ מוכח דגם פרוק - אסור.

כדל ה פרש ט

שנראות כהולכת פרוצה ראש, עיין (תשובה מזהבה ח"א סוף סימן מ"ח),
וגם היא פתח רע לבוא אחיכ לילך בנילוי שער עלמה, ואחרון הכניד שהוא
פריאות ועזות גדול מאד משום שאין כיכר עי"כ בין פנויה לנשואה.
יבנסת ישראל לוועקה על בנות ישראל כאלה, אל בנותי כי מר לי מר מאד
מכס כי ילאה בי יד ד' היפך עבור נשים לדקיות נגאלו, מינה פריאות ועזות של
נשים גורמות אריכות הגלות, לכן שוכנא בנותי, לכונא בדרכי האמהות הכשירות
והלנועות, ונהא לא שימו לבבכם על דרכיכם הלא אשה הכשירה המקפדת מאד
לשמור דת משה ודת יאהדות כראוי, כמה טובות מסתעפים מזה, גורמת
לבעלה שפע כמחול על פסוק לאברהם הטיב בעצורה, וגם זוכה פייכ לבנים
מהוגנים ככתוב משום שהיא לוועה בירכתי ביתך בניך כשתילי זיתים, וקמחית
זכתה שכל שבעה בניה היו משמשים ככהונה גדולה עבור שלא ראו קורות ביתה
שערות ראשה, וזהו באמת חלק האדם מכל עמלו, ועל המולדת בדת יאהדות
חיתא (כזוכר נשא בפי סוטה), וז"ל ואחתה דאפיקת משערי דרישה לגר לאחתקריי
ביה, גרים מסבוחת לביתוי וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא וגרים מלה אחרת
דשריא בביתא, מאן גרים דא הוא שער"י דאחחוי מרישה לגר ומה בביתא האי
כש"כ בשוקא, ועל כולם מה שחמול איש ואשה זכו שם י"ה שרוי ביניהם. לא
זכו מסתלק השם ואש אוכלתן, ותדעו שאש של מעלה אין נעים מכבים אותה,
ובכלל אשה בכלל שיהייתגרא בביתם, וכמה רעות גורמות אשה רעה, או
קוברתו, או קברתה, או שהוא מענן אותה, או שהיא תענן אותו, וגם גורם מיתה
לבניהם — לכן בנותי שוכנא מדרכיכם הרעות ולך נא בדרכי הלניעית וכשירות.
ואל תתחברו ואל תקנאו בנשים הרורות לעשות כמעשיהם, ודעו נא וראו מה
תחליפו, וכמה, תחליפו שלום ביתכם, הללחות בניכם בזה ובנא, והללחה ושפע
של בעליכם, והשראות השכינה בביתכם, וכמה, עבור האות סרומות קישוטים
ויסוי של עזים ופריאות אשר לא להועיל ולא לעזר, כי חס בוא יבוא העת להלית
אש ביניכם אזי לשוא תחיסו בכל קישוטי העזים והפריאות האלה ותתקיים קללות
ישעי' תחת פתיגיל מחגורת שק, תחת מעשה מקשה קרחה, ושקר התן והכל היופי,
ורק יראת ד' היא תחלל.